Lietas Nr. C24100816
Lietas arhīva Nr. C-0312-17/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2017. gada 16. februārī

Ogres rajona tiesas tiesnesis A.Naglis
ar tiesas sēžu sekretāri K.Ūdrīti-Rāznu
piedaloties prasītāja pārstāvim H.Lielvārdam
atbildētājas pārstāvei /pers. B/
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2017.gada 2.februārī civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "EuroPark Latvia" maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret /pers. D/.

Aprakstošā daļa

[1] 2016. gada 31. martā Ogres rajona tiesā saņemts SIA "EuroPark Latvia" (turpmāk tekstā – Prasītājs) prasības pieteikums maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret /pers. D/ (turpmāk tekstā - Atbildētāja).

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka Prasītājs sniedz priekšapmaksas autostāvvietu pakalpojumus, t.i., par maksu nodrošina iespēju novietot transportlīdzekļus tā apsaimniekotajās transportlīdzekļu stāvvietās (turpmāk - autostāvvietas). Pakalpojums tiek nodrošināts, pamatojoties uz līgumu, kas ar konkludentām darbībām tiek noslēgts starp klātneesošām pusēm, tām secīgi izsakot savu gribu saistīties. Līguma saturu veido autostāvvietu lietošanas noteikumi (turpmāk - Noteikumi), kas izvietoti pie iebrauktuvēm autostāvvietās, kā arī autostāvvietu teritorijā pie kases automātiem.

Atbildētāja laika periodā no 2007.gada 8. janvāra līdz 2014.gada 3.janvārim bija transportlīdzekļa /TL marka/ /Nr./ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ (turpmāk tekstā – Transportlīdzeklis) reģistrētā turētāja.

Atbildētāja laika periodā no 2009.gada 10. aprīļa līdz 2013.gada 19. septembrim izmantojusi Prasītāja sniegtos maksas autostāvvietu pakalpojumus, novietojot tās turējumā esošo Transportlīdzekli Prasītāja autostāvvietās, taču par saņemtajiem pakalpojumiem samaksu Atbildētāja nav veikusi.

Prasītāja kontrolieri konstatējuši, ka Atbildētāja Transportlīdzekli Prasītāja autostāvvietās Rīgā, Abrenes ielā 3 (autostāvvietas kods TN), Rīgā, Kalēju ielā 27 (autostāvvietas kods KA), Rīgā, Brīvības ielā 35 (autostāvvietas kods BB), neveicot pakalpojumu apmaksu Noteikumos paredzētajā kārtībā, novietojusi stāvēšanai 11 reizes, tādējādi pieļaujot 11 līgumu pārkāpumus.

No 11 līgumiem 8 līgumi paredz līgumsodu 8 LVL (kas pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtas kursa 1 EUR=0,702804 LVL sastāda EUR 11,38) apmērā, 3 līgumi paredz līgumsodu 18 LVL jeb 25,61 EUR apmērā, līdz ar to kopējais līgumsoda apmērs ir 167,87 EUR. 20.12.2012. zvērinātu advokātu birojs "TRINITI" Prasītāja uzdevumā nosūtīja Atbildētājai 19.12.2012. Brīdinājumu par parāda samaksu, taču Atbildētāja līgumsoda samaksu nav veikusi.

Prasītājs paskaidro, ka pirms vēršanās tiesā nav ticis izmantots mediācijas process, uzskata, ka šajā lietā mediācijas process nebūs iespējams, līdz ar ko Prasītājs nepiekrīt izmantot mediāciju. Lūdza, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam līgumsodu 167,87 EUR apmērā, kā arī visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1428., 1535., 1537., 1587., 1716., 2347.panta otro daļu, Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3. un 5.punktu, 2.pantu, 19.panta pirmo daļu, 43.^{2} panta ceturto un sesto daļu, 44.panta otro un trešo daļu.

[2] 2016. gada 6. maijā Ogres rajona tiesā saņemts Atbildētājas rakstveida paskaidrojums prasības pieteikumam (lietas 67.-72.lapa), kurā Atbildētāja norāda, ka prasību neatzīst šādu iemeslu dēļ:

1. Atbildētājas turējumā un lietošanā nekad nav bijis nodots norādītais Transportlīdzeklis. Atbildētāja 2007. gada janvārī noslēdza Darbuzņēmuma līgumu ar ZvAB „Bērziņš, Marga, Vīnkalns" par sūtījumu izvadāšanu un piegādi, taču nostrādāja advokātu birojā tikai 6 mēnešus. Atbildētājas rīcībā 2007. gada februārī divas reizes tika nodots šis Transportlīdzeklis darba pienākumu izpildei, kad Atbildētājas mašīna atradās remontā, taču nevienā maksas autostāvvietā Atbildētāja nav šo mašīnu novietojusi. Atbildētājai nav saprotams, kāpēc CSDD reģistros līdz 2014. gada janvārim Atbildētāja ir norādīta, kā šī Transportlīdzekļa turētāja, jo tam nav nekāds tiesisks pamats - nomas vai īres (līzinga) līgums. No Transportlīdzekļa iegādes brīža 2006. gada oktobrī, to lieto ZvAB „Bērziņš, Marga, Vīnkalns" biedrs /pers. H/, no kura puses (tālrunis /Nr./) tiek veikta samaksa par Transportlīdzekļa stāvēšanu Prasītāja autostāvvietās. Tā kā birojs CSDD reģistrēts kā minētā Transportlīdzekļa īpašnieks, tam arī jāuzņemas visa atbildība par automašīnas ekspluatāciju. Bez tam, darba laikā birojā Atbildētājai personīgi piederēja automašīna "Volvo" S40 ar valsts Nr./TL numurs/, savukārt no 2008. gada maija ar "??r?? Līzings un Faktorings" SIA starpniecību Atbildētājas turējumā un lietošanā ir automašīna /TL marka/ /Nr./ ar valsts Nr./TL numurs/, kuru arī lieto ikdienā līdz šai dienai. Šī automašīna tika nodota Atbildētāja turējumā uz tiesiska darījuma pamata, kā to paredz Ceļu satiksmes likums.

Saskaņā ar Prasītāja iesniegto Noteikumu pārkāpumu apkopojumu un līgumsoda aprēķinu nav veikta samaksa par Transportlīdzekļa stāvēšanu autostāvvietā Abrenes ielā 3, Rīgā, 2010. gada 8. jūnijā, 20. septembrī, 27. septembrī, kas neatbilst patiesībai. No Mobilly SIA reģistrēto darījumu atskaites redzams, ka ar Mobilly starpniecību minētajos datumos ir veikta samaksa par stāvvietu Abrenes ielā Rīgā, ar konkrēta laika norādi.

2. Kā izriet no Mobilly SIA Darījumu atskaites, Transportlīdzeklis vairākkārtīgi, izņemot prasībā norādītos datumus, novietota auto stāvvietā ar kodu KA, kas atrodas nevis Kalēju ielā 27, Rīgā, kā norādīts prasībā, bet gan Audēju ielā 12, Rīgā. Līdz ar to nav pierādīts, ka Transportlīdzeklis izmantojis autostāvvietu ar kodu KA Kalēju ielā 27, Rīgā, jo tāda ar kodu KA nemaz nav reģistrēta.

3. Atbildētājai nav saprotams, kāds ir zvērinātu advokātu biroja /Nosaukums A/ statuss lietā, ja pilnvarojums veikt procesuālās darbības Prasītāja vārdā no Prasītāja puses izsniegts fiziskai personai - Harijam Lielvārdam. Ne SIA EuroPark Latvia, ne Harijs Lielvārds Atbildētājai nav prasījuši

viedokli, kāpēc neatzīst Prasītāja pretenzijas.

4. Uzskata, ka Prasītājs nav pierādījis, ka Atbildētājai, iebraucot autostāvvietā, ir bijis iespējams iepazīties ar autostāvvietas lietošanas noteikumiem.

5. Prasītājs prasībā atsaucas uz tiesu praksi nevis uz judikatūru, kura būtu jāņem vērā tiesai, izskatot šo strīdu.

Atbildētāja nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Iebildumi pamatoti ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 25.punktu, 44.pantu, Civilprocesa likuma 93. un 5.pantu.

[3] Pamatojoties uz Prasītāja lūgumu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[26] pantu tiesa nolēma lietu izskatīt tiesas sēdē, par ko likumā noteiktajā kārtībā paziņots lietas dalībniekiem.

Tiesas sēdē Prasītāja pārstāvis uz pilnvaras pamata Harijs Lielvārds prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata, lūdza apmierināt prasību pilnā apmērā. Uzskatīja, ka izlīgums nav iespējams. Papildus paskaidroja, ka CSDD uzturētajā reģistrā saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 25.punktu Atbildētāja reģistrēta kā Transportlīdzekļa turētājs, tāpēc Prasītājs prezumē, ka līgums ir slēgts ar Atbildētāju kā turētāju, jo citu ziņu nav. Ceļu satiksmes likuma 44.panta trešā daļa nosaka turētāja atbildību. Prasītājs prasību balsta uz likumā nodibināto prezumpciju, ka turētājs atbild par zaudējumiem. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti. Nav pierādījumu tam, ka Atbildētāja lietoja šo Transportlīdzekli kā darbiniece. Ceļu satiksmes likuma 44.panta otrā daļa nosaka īpašnieka atbildību, taču panta trešā daļa nosaka turētāja atbildību, šis ir iemesls, kādēļ prasība celta pret Atbildētāju. Uzskata, ka ieraksts CSDD reģistrā nevarēja tikt veikts bez Atbildētājas piekrišanas. Dažos gadījumos apmaksa tika veikta pirms vai pēc pārkāpuma, taču tas neatbrīvo no līgumsoda samaksas par soda kvītīs norādīto laiku, jo par šo laiku nav veikta samaksa. Autostāvvieta Kalēju ielā 27 un Audēju ielā 12 ir viena liela teritorija. Autostāvvietās izvietotas zīmes un autostāvvietu lietošanas Noteikumi, kā arī apmaksas veikšanas automāti. Līgumsods paredzēts par saistību neizpildi kā tādu.

Atbildētāja pārstāve uz pilnvaras pamata /pers. B/ prasību neatzina. Uzskatīja, ka Prasītājam bija jāvēršas pret īpašnieku - advokātu biroju. Papildus paskaidroja, ka visus maksājumus veica advokātu birojs. Atbildētājai nebija līguma, uz kura pamata Atbildētājas turējumā būtu nodota automašīna. Uzskata, ka Atbildētājai bija darba līgums, tāpēc pats birojs reģistrējis Atbildētāju kā turētāju un tā tas arī ir palicis. Uzskata, ka nav starpības, kas brauc ar automašīnu, jāatbild īpašniekam, proti, advokātu birojam. Atbildētājai nav zināms, kas ir braucis ar automašīnu. Ceļu satiksmes likuma 44.panta otrā daļa nosaka īpašnieka atbildību.

Motīvu daļa

[4] Noklausījusies tiesas sēdē lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un izvērtējusi prasības pieteikumā un rakstveida paskaidrojumos izklāstītos argumentus un lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka maza apmēra prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka Prasītājs sniedz priekšapmaksas autostāvvietu pakalpojumus, t.i., par maksu nodrošina iespēju novietot transportlīdzekļus tās apsaimniekotajās transportlīdzekļu stāvvietās (turpmāk - autostāvvietas).

Prasītājs norādījis, ka autostāvvietas atbilstoši Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumiem Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) ir apzīmētas ar 533.ceļa zīmi „Maksas stāvvieta", tādējādi sniedzot informāciju par to, ka visa autostāvvietas teritorija ir maksas stāvvieta. Papildus ceļa zīmei pie autostāvvietu iebrauktuvēm un autostāvvietu teritorijā pie kases automātiem ir uzstādīti speciāli stendi ar autostāvvietu lietošanas noteikumiem (turpmāk - Noteikumi). Persona, būdama informēta, ka konkrētajā vietā ir ierīkota maksas autostāvvieta un tiek piedāvāts maksas pakalpojums, var iepazīties ar šī maksas pakalpojuma saņemšanas nosacījumiem, izlasot Noteikumus. Pēc iepazīšanas ar Noteikumiem persona var brīvi izvēlēties - novietot transportlīdzekli maksas autostāvvietā un tādejādi piekrist autostāvvietas lietošanas nosacījumiem, tajā skaitā uzņemties pienākumu veikt pakalpojuma priekšapmaksu, vai arī neizmantot Prasītāja sniegto pakalpojumu, tādejādi noraidot piedāvātā pakalpojuma nosacījumus. Noteikumi ir uzskatāmi par Prasītājas publisku oferti slēgt līgumu par autostāvvietas lietošanu. Brīdī, kad persona novieto transportlīdzekli stāvēšanai paredzētajā vietā, viņa pieņem Prasītāja publisko oferti, tādējādi atbilstoši Civillikuma 1428., 1535. un 1537.pantam ar konkludentām darbībām tiek noslēgts civiltiesisks līgums starp klāt neesošām pusēm, tām secīgi izsakot savu gribu saistīties. Noslēgtā līguma saturu veido attiecīgie Noteikumi. Pienākums izpildīt līgumu pamatojams ar Civillikuma 1587.pantu.

Tiesa konstatē, ka minētais vairākkārt atzīts arī tiesu praksē (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 1.marta spriedumu civillietā Nr.C30588110, 2015.gada 10.augusta spriedumu civillietā Nr.C33256514, 2016.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.C31342815*).

Atbilstoši Noteikumos jeb līgumos par autostāvvietas lietošanu paredzētajam maksa par autostāvvietas izmantošanu jāveic priekšapmaksas veidā par visu paredzēto autostāvvietas izmantošanas laiku. Pienākuma norēķināties par sniegto pakalpojumu izpildes pastiprinājumam Prasītājam ir paredzētas tiesības prasīt soda naudu. Noteikumu ievērošanas kontroli veic Prasītāja atbildīgie kontroles dienesta darbinieki jeb kontrolieri. Proti, kontrolieri regulāri apseko Prasītāja autostāvvietas un kontrolē, vai ir veikta autostāvvietas lietošanas priekšapmaksa, pārbaudot, vai Noteikumos paredzētajā kārtībā uz transportlīdzekļa paneļa aiz priekšējā vējstikla ir atstāta autostāvvietas kases automāta izdota biļete vai abonementa karte, un pārliecinās par šo dokumentu atbilstību Noteikumu prasībām. Konstatējot, ka transportlīdzeklis novietots autostāvvietā, neveicot samaksu par autostāvvietas lietošanu, tiek izrakstīta soda kvīts, piemērojot Noteikumos paredzētās sankcijas. Noteikumu pārkāpumi tiek fiksēti ar tehnisko līdzekļu palīdzību, veicot fotouzņēmumus.

Tādējādi no līguma Noteikumiem izriet Prasītāja pienākums nodrošināt iespēju autostāvvietā novietot atbilstoši normatīvajiem aktiem reģistrētu transportlīdzekli, turpretim personas, kas to lieto, pienākums ir norēķināties par saņemto pakalpojumu, bet, pārkāpjot Noteikumus, tajā skaitā neveicot samaksu par autostāvvietas lietošanu, maksāt Noteikumos noteikto soda naudu, kas tiek norādīts soda kvītī.

[4.2] Prasītājs norāda, ka laika periodā no 2009.gada 10.aprīļa līdz 2013.gada 19.septembrim Prasītāja kontrolieri konstatējuši, ka transportlīdzeklis /TL marka/ /Nr./ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) Prasītāja autostāvvietās Rīgā, Abrenes ielā 3 (autostāvvietas kods TN), Rīgā, Kalēju ielā 27 (autostāvvietas kods KA), Rīgā, Brīvības ielā 35 (autostāvvietas kods BB), neveicot pakalpojumu apmaksu autostāvvietu lietošanas Noteikumos paredzētajā kārtībā, novietots stāvēšanai 11 reizes, tādējādi pieļaujot 11 līgumu pārkāpumus.

Prasītājs lietā ir iesniedzis Autostāvvietu Rīgā, Abrenes ielā 3, Rīgā, Kalēju ielā 27 un Rīgā Brīvības ielā 35 lietošanas Noteikumus, kā arī rīkojumus, ar kuriem tie tika apstiprināti (SIA „EuroPark Latvia" valdes 2010.gada 1.aprīļa rīkojums Nr.TN4?4/01.04.10., 2009.gada 19. janvāra rīkojums Nr.KA 4-4/19.01.09. un 2008.gada 1. oktobra rīkojums Nr.4?26/01.10.08) (lietas 16.-21.lapa). Autostāvvietu lietošanas Noteikumi nosaka, tajā skaitā, arī soda naudas piemērošanas kārtību un tās apmēru.

Ievērojot, ka ar 2014.gada 1.janvāri Latvijas oficiālā valūta ir euro, Prasītājs soda naudas (prasības pieteikumā saukta – līgumsods) summas, kas

līdz 2013.gada 31.decembrim autostāvvietu Noteikumos izteiktas un piemērotas latos, pārrēķinājis atbilstoši euro maiņas kursam (1 euro = LVL 0,702804) un aprēķinos izteicis euro.

Prasītājs norādījis uz šādiem pieļautajiem noteikumu pārkāpumiem:

1. Transportlīdzeklis autostāvvietā Rīgā, Abrenes ielā 3 (autostāvvietas kods TN), novietots 8 reizes, par ko atbilstoši konkrētas autostāvvietas lietošanas Noteikumiem nav veikta priekšapmaksa. Līdz ar to saskaņā ar konkrētās autostāvvietas lietošanas Noteikumu otrās daļas 4.punktu par autostāvvietas lietošanas noteikumu pārkāpumu piemērots līgumsods par katru pārkāpumu 8,00 LVL jeb 11,38 EUR apmērā.

2. Transportlīdzeklis autostāvvietā Rīgā, Kalēju ielā 27 (autostāvvietas kods KA) novietots 2 reizes, par ko atbilstoši konkrētas autostāvvietas lietošanas Noteikumiem nav veikta priekšapmaksa avansa veidā. Līdz ar to saskaņā ar konkrētās autostāvvietas lietošanas Noteikumu otrās daļas 4.punktu par autostāvvietas lietošanas noteikumu pārkāpumu piemērots līgumsods par katru pārkāpumu 18,00 LVL jeb 25,61 EUR apmērā.

3. Transportlīdzeklis autostāvvietā Rīgā, Brīvības ielā 35 (autostāvvietas kods BB), novietots 1 reizi, par ko atbilstoši konkrētas autostāvvietas lietošanas Noteikumiem nav veikta priekšapmaksa. Līdz ar to saskaņā ar konkrētās autostāvvietas lietošanas Noteikumu otrās daļas 4.punktu par autostāvvietas lietošanas noteikumu pārkāpumu piemērots līgumsods 18,00 LVL jeb 25,61 EUR apmērā.

Apkopojot visu līgumu pārkāpumus, Prasītājs konstatējis, ka ir pieļauti 11 līgumu pārkāpumi. No 11 līgumiem 8 līgumi paredz līgumsodu 8 LVL jeb 11,38 EUR apmērā, 3 līgumi paredz līgumsodu 18 LVL jeb 25,61 EUR apmērā, līdz ar to kopējais līgumsoda apmērs ir 167,87 EUR (lietas 56.lapa). Tā kā līgumsoda samaksa nav veikta nevienā no gadījumiem, Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas, kura strīdus periodā bijusi Transportlīdzekļa reģistrēta turētāja, kopējo līgumsodu summu 167,87 EUR apmērā.

[4.3] Tiesa konstatē, ka saskaņā ar VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" (turpmāk arī CSDD) 2015.gada 11.augusta izziņu Nr.12.21/3762 ar pielikumu (lietas 23.-24.lapa) Atbildētāja (iepriekšējais uzvārds "Kricka", ko apliecina Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 23.12.2016. izziņa Nr.10119 (lietas 122.lapa)) laika periodā no 2007.gada 8.janvāra līdz 2014.gada 3.janvārim bija transportlīdzekļa /TL marka/ /Nr./ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) reģistrēts turētājs. Līdz ar ko secināms, ka arī laika periodā no 2009.gada 10.aprīļa līdz 2013.gada 19.septembrim, kurā konstatēti pārkāpumi, Atbildētāja bija Transportlīdzekļa reģistrēts turētājs.

Atbildētāja minēto faktu apstrīd, norādot, ka viņas turējumā un lietošanā nekad nav bijis nodots norādītais Transportlīdzeklis. Atbildētāja lietā iesniedza 2007. gada 26. jūnija Vienošanos (lietas 88.lapa), kurā Atbildētāja un ZvAB "Bērziņš, Marga, Vīnkalns" vienojās no 2007. gada 26. jūnija izbeigt starp šīm pusēm 2007. gada 2. janvārī noslēgto Līgumu par pakalpojumiem. Atbildētāja paskaidroja, ka, pamatojoties uz šo Darbuzņēmuma līgumu ar ZvAB „Bērziņš, Marga, Vīnkalns" par sūtījumu izvadāšanu un piegādi, viņa nostrādāja advokātu birojā tikai 6 mēnešus. Atbildētājas rīcībā 2007. gada februārī divas reizes tika nodots šis Transportlīdzeklis darba pienākumu izpildei, kad Atbildētājas mašīna atradās remontā, taču nevienā maksas autostāvvietā Atbildētāja nav šo mašīnu novietojusi. Atbildētājai nav saprotams, kāpēc CSDD reģistros līdz 2014. gada janvārim Atbildētāja ir norādīta, kā Transportlīdzekļa turētāja, jo tam nav nekāds tiesisks pamats - nomas vai īres (līzinga) līgums. Cik viņai ir zināms, tad no Transportlīdzekļa iegādes brīža 2006. gada oktobrī, to lieto ZvAB „Bērziņš, Marga, Vīnkalns" biedrs /pers. H/. Atbildētāja lietā iesniedza Mobilly SIA darījumu atskaiti (lietas 73.-84.lapa), kura apliecina, ka laika periodā no 01.04.2009. līdz 01.05.2016. no /pers. H/ piederošā tālruņa numura 29226138 veikta samaksa par Transportlīdzekļa novietošanu Prasītāja autostāvvietās. Atbildētāja uzskata, ka Transportlīdzekļa īpašnieks vienpusēji norādījis Atbildētājas vārdu un uzvārdu Transportlīdzekļa tehniskajā pasē, ko nevar uzskatīt par Transportlīdzekļa nodošanu turētājam.

Tiesa atzīst par nepamatotiem šos Atbildētājas iebildumus, ka viņa nekad nav bijusi Transportlīdzekļa turētāja, jo lietā iesniegtā CSDD izziņa ar pielikumu (lietas 23.-24.lapa) pierāda pretējo, proti, ka Atbildētāja ir reģistrēta kā Transportlīdzekļa turētājs laika periodā no 2007.gada 8.janvāra līdz 2014.gada 3.janvārim. CSDD ir iestāde, kurai ar likumu deleģēts pienākums, tajā skaitā reģistrēt ceļu satiksmē iesaistītos transportlīdzekļus un uzturēt transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru (Ceļu satiksmes likuma 4.panta piektā daļa), līdz ar ko tiesai nav pamata apšaubīt šīs iestādes oficiālajā reģistrā sniegtās ziņas, ja nav pierādīts pretējais, līdz ar ko tiesa atzīst, ka Atbildētāja laika periodā no 2007.gada 8.janvāra līdz 2014.gada 3.janvārim ir bijusi Transportlīdzekļa turētājs.

[4.4] Vienlaikus tiesa konstatē, ka saskaņā ar šīs CSDD izziņas pielikumā norādīto (lietas 23.-24.lapa) laika periodā no 2007. gada 8. janvāra līdz 2015. gada 11. jūnijam kā Transportlīdzekļa īpašnieks reģistrēts zvērinātu advokātu birojs „Bērziņš, Marga, Vīnkalns".

Tiesa atzīst par nepamatotu Atbildētājas iebildumu, ka līdz ar to Transportlīdzekļa īpašniekam ir jāuzņemas visa atbildība par tā ekspluatāciju.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 25.punkts noteic, ka transportlīdzekļa turētājs ir fiziskā vai juridiskā persona, kura uz tiesiska pamata (mantas īres, nomas, patapinājuma līgums u.c.) lieto transportlīdzekli. Par transportlīdzekļa turētāju nav uzskatāma persona, kas transportlīdzekli lieto uz dienesta vai darba tiesisko attiecību pamata.

Lai gan lietā nav iesniegts dokuments, uz kura pamata Atbildētāja reģistrēta kā Transportlīdzekļa turētājs, tomēr tiesa ir atzinusi šo faktu par pierādītu uz sprieduma [4.3] punktā norādītā pamata.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka Atbildētājai laikā, kad viņa ir strādājusi ZvAB „Bērziņš, Marga, Vīnkalns", un vēlāk personīgi piederēja citas automašīnas, nav nozīmes lietā, jo tas pats par sevi neizslēdz prasības pieteikumā norādītos apstākļus un neapgāž CSDD reģistrā iekļautās ziņas.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktu transportlīdzekļu stāvvietas ir uzskatāmas par ceļu un ir ceļu satiksmei izbūvēta teritorija. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 5.punktu ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 2.pantu likuma mērķis ir 1) noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu, un 2) regulēt mehānisko transportlīdzekļu īpašuma, turējuma un lietošanas tiesību iegūšanu, kā arī transportlīdzekļu īpašnieku, turētāju un lietotāju atbildību.

Tiesa atzīst, ka no minētā likuma mērķa izriet, ka attiecības ceļu satiksmē ir gan publisko tiesību, gan arī privāto tiesību regulējuma priekšmets.

Kā jau sprieduma [4.1] punktā norādīts, autostāvvietas atbilstoši Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumiem Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (kas bija spēkā līdz 31.12.2015.) (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) bija apzīmētas ar 533.ceļa zīmi „Maksas stāvvieta", tādējādi sniedzot informāciju par to, ka visa autostāvvietas teritorija ir maksas stāvvieta.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu un Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktu minētā ceļa zīme ir saistoša visiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Savukārt Ceļu satiksmes likuma 44.panta pirmā daļā noteic, ka šā likuma vai citu ceļu satiksmes drošību reglamentējošu aktu pārkāpuma rezultātā nodarītais zaudējums ir jāatlīdzina. Ceļu satiksmes likuma 44.panta trešā daļa noteic, ka gadījumos, kad transportlīdzeklis ir nodots turētājam, par nodarītajiem zaudējumiem atbild turētājs, ja viņš nav vienojies ar īpašnieku par citādu zaudējumu segšanas kārtību. Tomēr, ja turētājs atrodas prombūtnē (ārpus valsts robežām), nav zināma viņa dzīvesvieta vai pilnīga zaudējumu piedziņa no viņa nav iespējama, par zaudējumu atbild transportlīdzekļa īpašnieks.

Tādējādi Ceļu satiksmes likuma 44.panta trešajā daļā, kas ir speciālā tiesību norma, likumdevējs ir ietvēris atbildības prezumpciju transportlīdzekļa reģistrētajam īpašniekam, bet gadījumā, ja transportlīdzeklis ir nodots turētājam, kā tas ir konstatējams konkrētajā gadījumā, par nodarītajiem zaudējumiem, ko izraisījis transportlīdzeklis, atbild turētājs.

Ceļu satiksmes likuma 44.panta trešās daļas piemērošana līdzīgos strīdos vairākkārt atzīta par pamatotu arī tiesu praksē, tāpat arī līgumsoda

piemērošana līdzīgos strīdos, pamatojoties uz minētajām tiesību normām, tiesu praksē vairākkārt atzīta par pamatotu (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2011.gada 21.novembra spriedumu lietā Nr.C27219909, 2013.gada 1.marta spriedumu civillietā Nr.C30588110 un Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 2.aprīļa lēmumu lietā SKC?227/2013, 2015.gada 10.augusta spriedumu lietā Nr.C33256514, 2016.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.C31342815).* Tiesa pievienojas šajā tiesu praksē izteiktajām atziņām.

Tiesa atzīst, ka analoga transportlīdzekļa īpašnieka (turētāja, valdītāja) atbildības prezumpcija iekļauta arī Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantā. Līdz ar ko tiesai nerodas šaubas, ka Atbildētājai kā Transportlīdzekļa turētājam ir jāatbild par autostāvvietu lietošanas Noteikumu pārkāpumiem, ja vien viņa nepierāda, ka šajos pārkāpumos ir vainojama trešā persona, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei ir pienākums pierādīt tos faktus, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Proti, prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība, atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa nosaka, ka pušu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu (skat. *A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna redakcijā, Rīga: Tiesu nama aģentūra, 2003, 62 lpp.*).

Atbilstoši civillietās nostiprinātajam dispozitivitātes principam lietas dalībniekiem ir personīgas iniciatīvas tiesības un tiesības brīvi rīkoties ar dažādiem aizstāvēšanas līdzekļiem procesā. Lietas dalībnieki var paši izvēlēties, ar kādiem procesuāliem līdzekļiem aizstāvēt savas intereses, piemēram, vai iesniegt rakstveida, vai tikai mutvārdu paskaidrojumus, uzaicināt vai neuzaicināt lieciniekus.

Savukārt tiesa konstatē, ka Atbildētāja atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem nav pierādījusi savus iebildumus.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Atbildētājai kā reģistrētajam Transportlīdzekļa turētājam Ceļu satiksmes likuma izpratnē, ir jāuzņemas Transportlīdzekļa lietošanas sakarā radītās tiesiskās sekas.

[4.5] Atbildētāja papildus norāda, ka neatbilst patiesībai Prasītāja apgalvojums, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai autostāvvietā Abrenes ielā 3, Rīgā, 2010. gada 8. jūnijā, 20. septembrī un 27. septembrī, jo no Mobilly SIA reģistrēto darījumu atskaites, redzams, ka ar Mobilly starpniecību minētajos datumos ir veikta samaksa par stāvvietu Abrenes ielā 3, Rīgā, ar konkrēta laika norādi.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar Mobilly SIA darījumu atskaitē norādīto informāciju (lietas 73.-84.lapa) 08.06.2010. autostāvvietā Abrenes ielā 3 (ar autostāvvietas kodu TN) par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā veikta samaksa par laika periodu no 11:40 līdz 11:47 (lietas 74.lapa), 20.09.2010. autostāvvietā Abrenes ielā 3 (ar autostāvvietas kodu TN) par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā veikta samaksa par laika periodu no 12:03 līdz 12:14 (lietas 75.lapa), 27.09.2010. autostāvvietā Abrenes ielā 3 (ar autostāvvietas kodu TN) par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā veikta samaksa par laika periodu no 11:07 līdz 12:35 (lietas 75.lapa).

Savukārt no Prasītāja iesniegtajām soda kvītīm un tām pievienotajiem fotouzņēmumiem (lietas 25.-32.lapa) redzams, ka par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā Abrenes ielā 3 (ar autostāvvietas kodu TN) 08.06.2010. plkst.10:31 izrakstīta soda kvīts, foto uzņēmumi veikti plkst.10:23 un 10:29; par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā Abrenes ielā 3 (ar autostāvvietas kodu TN) 20.09.2010. plkst.11:53 izrakstīta soda kvīts, foto uzņēmumi veikti plkst.11:40, 11:52 un 11:54; par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā Abrenes ielā 3 (ar autostāvvietas kodu TN) 27.09.2010. plkst.14:16 izrakstīta soda kvīts, foto uzņēmumi veikti plkst.14:14, 14:15 un 14:16.

Izvērtējot minētos pušu iesniegtos rakstveida pierādījumus kopsakarā, tiesa secina, ka 08.06.2010. un 20.09.2010. samaksa veikta pēc soda kvīts izrakstīšanas, līdz ar ko secināms, ka pretēji autostāvvietas lietošanas Noteikumu pirmās daļas 3.punktā un otrās daļas 4.punktā noteiktajam par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā nav veikta priekšapmaksa, kas attiecīgi dod tiesības Prasītājam piemērot soda naudu, savukārt 27.09.2010. samaksa veikta par laika periodu no plkst. 11:07 līdz plkst. 12:35, bet soda kvīts izrakstīta plkst.14:16, no kā secināms, ka Transportlīdzeklis vai nu atkārtoti bija novietots autostāvvietā, par ko nav veikta priekšapmaksa, vai arī Transportlīdzeklis atradies autostāvvietā ilgāk par apmaksāto laiku, kas atbilstoši autostāvvietas lietošanas Noteikumu otrās daļas 4.punktā noteiktajam dod tiesības Prasītājam piemērot soda naudu.

Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegtos rakstveida pierādījumus un tajās norādītās ziņas, jo šie rakstveida pierādījumi likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdēti un nav atzīts, ka tajos norādītā informācija neatbilstu patiesībai.

Līdz ar ko Atbildētājas šajā sakarā norādītos iebildumus tiesa atzīst par nepamatotiem.

[4.6] Atbildētājas ieskatā Prasītājs nav pierādījis, ka Transportlīdzekļa novietošanai izmantota autostāvvieta ar kodu KA Kalēju ielā 27, Rīgā, jo tāda autostāvvieta ar kodu KA nemaz nav reģistrēta. Atbildētāja norāda ka Mobilly SIA Darījumu atskaitē fiksēta autostāvvieta ar kodu KA, kas atrodas nevis Kalēju ielā 27, Rīgā, bet gan Audēju ielā 12, Rīgā. Prasībā nav pierādījumu vai norādes, kas apliecinātu, ka ar samaksas kodu KA būtu reģistrēta autostāvvieta Kalēju ielā 27, Rīgā.

Arī šos Atbildētājas iebildumus tiesa atzīst par nepamatotiem šādu iemeslu dēļ.

Atbildētāja lietā iesniegusi izdruku no EuroPark Latvia mājas lapas par autostāvvietām Rīgā (lietas 85.-87.lapa). Tiesa konstatē, ka minētā izdruka veikta 02.05.2016., savukārt Prasītāja norādītie pārkāpumi fiksēti 10.04.2009. un 02.11.2009., proti, kopš pārkāpumu nofiksēšanas pagājuši gandrīz septiņi gadi, līdz ar to tiesa uzskata, ka minētajai izdrukai nav pierādījuma nozīmes lietā, jo tajā norādītā informācija nav attiecināma uz strīdus periodu.

Tiesa uzskata minēto Atbildētājas apgalvojumu par nepamatotu arī tā iemesla dēļ, ka no Prasītāja kontrolieru veiktajiem fotouzņēmumiem pie soda kvītīm (lietas 47.,50.lapa), kurās konstatēti 10.04.2009. un 02.11.2009. pārkāpumi autostāvvietā Kalēju ielā 27, Rīgā, redzams, ka autostāvvieta apzīmēta ar kodu "KA" (lietas 48.,51.,52.lapa). Tāpat arī no SIA „EuroPark Latvia" valdes 2010.gada 1.aprīļa rīkojuma Nr.TN4 4/01.04.10. un 2009.gada 19. janvāra rīkojuma Nr.KA 4-4/19.01.09. netieši izriet, ka autostāvvietai Rīgā, Abrenes ielā 3, piešķirts kods "TN", bet autostāvvietai Kalēju ielā 27, Rīgā, piešķirts kods "KA".

Turklāt apstāklis, ka tika veikta samaksa par Transportlīdzekļa novietošanu autostāvvietā Audēju ielā 12, Rīgā ar kodu "KA" neizslēdz iespēju, ka Transportlīdzeklis citās dienās tika novietots autostāvvietā Kalēju ielā 27, Rīgā ar kodu "KA", turklāt, ņemot vērā, ka saskaņā ar izdruku no Kadastra reģistra par īpašumu Audēju ielā 12, Rīgā (lietas 111.lapa) un zemes vienības plānu (lietas 112.lapa) adrese Kalēju iela 27, Rīga un adrese Audēju iela 12, Rīga iekļauta vienā objektā. Tiesa atzīst, ka Prasītājs iesniedzis tiesai rakstveida pierādījumus tam, ka 10.04.2009. un 02.11.2009. noteiktajā laikā Transportlīdzeklis tika novietots autostāvvietā Kalēju ielā 27, Rīgā, un lietā nav iesniegti pierādījumi, kas atspēko minēto.

Tādējādi tiesa uzskata, ka Atbildētājas argumentiem par autostāvvietu kodu nav nozīmes lietā.

[4.7] Par nepamatotiem tiesa atzīst Atbildētājas iebildumus, ka Prasītājs nav pierādījis, ka Atbildētājai, iebraucot autostāvvietā, ir bijis iespējams iepazīties ar autostāvvietas lietošanas noteikumiem un ar konkludentām darbībām noslēgt līgumu ar Prasītāju.

Lai gan tiesa secina, ka Atbildētāja neapstrīd prasību tādēļ, ka Atbildētājai nebija pieejami Prasītāja autostāvvietu lietošanas Noteikumi, jo Atbildētāja pēc būtības apstrīd, ka ir bijusi Transportlīdzekļa turētāja un ir izmantojusi autostāvvietu pakalpojumus soda kvītīs norādītajā laikā un vietā Transportlīdzekļa novietošanai, turklāt Atbildētāja nav precizējusi, kurā autostāvvietā un kurā reizē nav bijuši pieejami autostāvvietu lietošanas Noteikumi, vienlaikus no Atbildētājas iesniegtās Mobilly SIA darījumu atskaites (lietas 73.-84.lapa) netieši izriet, ka Transportlīdzekļa vadītājam, novietojot Transportlīdzekli Prasītāja autostāvvietās, ir bijuši pieejami šo autostāvvietu lietošanas Noteikumi, jo tika veikta samaksa par vairāku Prasītāja

autostāvvietu lietošanu, tajā skaitā arī Abrenes ielā 3 un Brīvības ielā 35, turklāt lietā noskaidrots, ka samaksa veikta arī datumos, par kuriem ir strīds. Tāpēc minētos Atbildētājas iebildumus tiesa atzīst par vispārīgiem un nepamatotiem.

Ņemot vērā lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus - fotouzņēmumus, uz kuriem ir Transportlīdzekli identificējošā informācija, attiecīgā datuma un laika atzīme, kā arī soda kvītis, kas satur nepieciešamo informāciju par pārkāpumu un piemēroto sodu, kuras apkopotas vienotā sarakstā (lietas 22.,25.-56.lapa) - tiesai nav pamata apšaubīt, ka laika periodā no 2009.gada 10.aprīļa līdz 2013.gada 19.septembrim Prasītāja norādītajās autostāvvietās norādītajā laikā tika novietots Atbildētājas turējumā esošais Transportlīdzeklis, par ko nav veikta samaksa atbilstoši autostāvvietu lietošanas Noteikumiem.

[4.8] Lietā nav strīda par to, ka konkrētajā gadījumā Prasītājs, sniedzot autostāvvietas maksas pakalpojumus, uzskatāms par pakalpojuma sniedzēju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 4.punkta izpratnē, savukārt Atbildētāja šī likuma 1.panta 3.punkta izpratnē ir atzīstama par patērētāju, līdz ar ko konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv tiesiskās attiecības, kuras regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Vērtējot Prasītāja piemērotā līgumsoda samērīgumu atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām, tiesa ņem vērā Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk tekstā - PTAC) 2015.gada 8.oktobra lēmumu Patērētāju kolektīvo interešu pārkāpuma lietā Nr.2-pk, kurā nav atzīts par netaisnīgu līgumsods 25 EUR apmērā, kā arī PTAC ir secinājis, ka automašīnas novietošana autostāvvietā ir uzskatāma par Civillikuma 1428.panta pirmajai daļai atbilstošu, pakalpojuma saņēmēja izteiktu darījuma gribas izteikumu („akceptu") un sabiedrības izteikto piedāvājumu noslēgt līgumu („oferte"), kas ir izteikta sabiedrības iepriekš sagatavotos līguma noteikumos.

Šajā sakarā tiesa vēlas piebilst, ka gan PTAC, gan Administratīvā rajona tiesa lietā Nr.A420374112 (*skat. Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 17.maija spriedumu lietā Nr.A420374112*), izvērtējot līguma noteikumus, kas paredz transportlīdzekļa īpašnieka atbildības prezumpciju, ko nosaka Ceļu satiksmes likuma 1.panta 25.punkts un 44.panta trešā daļa, gadījumā, ja nav noskaidrots transportlīdzekļa vadītājs, kas novietojis transportlīdzekli autostāvvietā, kā arī, izvērtējot piemēroto līgumsodu 18,00 LVL apmērā, nav atzinusi tos par netaisnīgiem līguma noteikumiem un nekonstatēja Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normu pārkāpumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka līgumsoda samaksas pienākums izriet no pušu nodibinātajām saistībām, kā arī Ceļu satiksmes likuma normām par zaudējumu atlīdzināšanu, tāpat arī tiesa atzīst līgumsodu 167,87 EUR apmērā par atbilstošu Civillikuma un Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām.

[4.9] Lietā nav strīda par to, ka konkrētajās tiesiskajās attiecībās Prasītājs ir atzīstams par komersantu Komerclikuma 1.panta pirmās daļas izpratnē, savukārt Atbildētāja konkrētajās tiesiskajās attiecībās ir atzīstama par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē un konkrētajā strīdā atbilstoši Komerclikuma 406. pantā noteiktajam Prasītāja prasījumiem noilguma termiņš ir 3 gadi.

Saskaņā ar Civillikuma 1896.pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem - lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem - lai termiņš jau būtu notecējis.

Lietā nodibināts, ka soda kvītis par Transportlīdzekļa novietošanu Prasītāja autostāvvietās izrakstītas laika periodā no 2009.gada 10.aprīļa līdz 2013.gada 19.septembrim, ieskaitot. Savukārt prasība tiesā celta 2016. gada 31. martā.

Tiesa ņem vērā zinātnes atziņas, ka gadījumā, ja samaksa ir sadalīta pa termiņiem, Civillikuma noteikumi par saistības izpildīšanu īstajam kreditoram, īstajā vietā, laikā un pienācīgā kārtā attiecas uz katru maksājumu atsevišķi. Tas nozīmē, ka prasība par šādiem maksājumiem ir juridiski atsevišķa prasība. „To apstiprina kaut vai Civillikuma 1901.pants, kurā noteikts, ka „periodiskos izpildījumos katram atsevišķam izpildījumam sākas arī sevišķs noilgums, skaitot ar dienu, kad tam iestājas termiņš". Proti, ja katrs atsevišķs periodisks izpildījums ir jāveic, cita starpā īstā laikā, tad likumsakarīgi, ka katra šī atsevišķā periodiskā izpildījuma prasīšanai tiesas ceļā ir savs atsevišķs noilgums„ (*skat., Mg.iur. Edgars Briedis, Jurista vārds, 12.02.2013., Nr. 6 (757)*).

Atbilstoši Civillikuma 1902.-1906.pantā noteiktajam noilgumu pārtrauc prasības celšana tiesā vai šķīrējtiesā, atgādinājums parādniekam par parādsaistībām, kā arī kreditora prasības atzīšana jebkādā veidā no parādnieka puses. No šīm likuma normām izriet, ka likumdevējs ir gribējis noteikt, ka noilgumu pārtrauc personas darbības, ar kurām tiesību aizskārējam tiek darīta zināma vēlēšanās īstenot savas tiesības.

No lietas materiāliem redzams, ka zvērinātu advokātu birojs /Nosaukums A/ 2012. gada 19. decembrī Prasītāja uzdevumā sagatavojis Atbildētājai Brīdinājumu Nr.EPBR-115/12 par parāda piedziņu (turpmāk – Brīdinājums) (lietas 57.-58.lapa) par pārkāpumiem, par kuriem izrakstītas kvītis laika periodā no 2009.gada 10.aprīļa līdz 2012.gada 9. janvārim, ieskaitot. Brīdinājums nosūtīts Atbildētājai 2012. gada 20. decembrī apdrošinātā vēstulē ar paziņojumu par iekšzemes pasta sūtījuma izsniegšanu (lietas 59.-61a.lapa), no kura redzams, ka Atbildētāja Brīdinājumu nav saņēmusi.

Atbildētāja uzskata, ka zvērinātu advokātu birojam /Nosaukums A/ nav pilnvarojuma veikt procesuālās darbības Prasītāja vārdā, savukārt Prasītājs vai viņa pilnvarotais pārstāvis Harijs Lielvārds pie Atbildētājas nav vērsušies.

Tiesa uzskata šos Atbildētājas iebildumus par nepamatotiem šādu iemeslu dēļ.

Juridiskajā literatūrā ir atzīts, ka kreditora darbības, kas pauž vēlēšanos īstenot savas tiesības, pārtrauc noilgumu (*skat. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata.-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 282.lpp.*). Civillikums paredz vairākus pamatus noilguma pārtraukšanai un viens no tādiem ir atgādinājums (Civillikuma 1905.pants), jo tādējādi kreditors izsaka gribu realizēt savas tiesības. Turklāt līdz atgādinājumam jau notecējušais laiks vairs nav ieskaitāms un sāk tecēt jauns noilguma termiņš.

Tiesa atzīst, ka līdz ar to izvērtējams, vai kreditors ir veicis tādas darbības, kas liecina par viņa patiesu gribu atgādināt parādniekam par parādsaistībām, kas ir pamats noilguma pārtraukšanai.

Konkrētajā gadījumā tiesai nav pamata apšaubīt, ka zvērinātu advokātu birojs /Nosaukums A/ Prasītāja uzdevumā nosūtījis Atbildētājai Brīdinājumu, ar šo tiesa atzīst, ka Prasītājs ir veicis nepieciešamās darbības, lai pārtrauktu noilgumu.

Prasītājs lietā iesniedzis arī Lindorff Oy Latvijas filiāles 08.04.2013. brīdinājumus par saistību izpildi (lietas 99.-103.,105.-107.lapa), kuros Atbildētājai atgādināts par soda kvītīm, kuras izrakstītas laika periodā no 10.04.2009. līdz 09.01.2012., ieskaitot, kā arī 10.08.2015. brīdinājumu par saistību izpildi (lietas 104.lapa), kurā Atbildētājai atgādināts par soda kvīti, kura izrakstīta 19.09.2013.

Prasītājs norādījis, ka Lindorff Oy Latvijas filiāle ir parādu atgūšanas pakalpojuma sniedzējs, kas parāda atgūšanu no Prasītāja parādniekiem veic, balstoties uz 2008.gada 1.aprīlī noslēgto līgumu ar Prasītāju. Lindorff Oy Latvijas filiāle parāda atgūšanas darbības veic Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma un citu normatīvo aktu, kas reglamentē parādu atgūšanas jomu, ietvarā.

Tiesa atzīst, ka Lindorff Oy Latvijas filiāle Prasītāja uzdevumā nosūtījis Atbildētājai brīdinājumus, tādējādi atzīstams, ka Prasītājs ir veicis nepieciešamās darbības, lai pārtrauktu noilgumu un noilgums lietā nav iestājies.

[4.10] Tādējādi, ņemot vērā spriedumā nodibināto, tiesa atzīst, ka Atbildētājai ir nenokārtota maksājuma saistība pret Prasītāju līgumsoda 167,87 EUR apmērā. Prasība par līgumsoda piedziņu ir pamatota un pierādīta, līdz ar ko apmierināma pilnībā, piedzenot no Atbildētājas par labu Prasītājam līgumsodu 167,87 EUR apmērā.

[4.11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo un otro daļu no Atbildētājas par labu Prasītājam piedzenami Prasītāja samaksātie tiesas

izdevumi – valsts nodeva 71,14 EUR apmērā (lietas 13.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 EUR apmērā (lietas 14.lapa), kopā piedzenot 75,84 EUR.

[5] Tiesa konstatē, ka lietā ir radušies lielāki ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, nekā tos ir samaksājis Prasītājs, proti 9,18 EUR (lietas 2.lapa), līdz ar ko ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu nesamaksātā summa 4,48 EUR apmērā saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu ir piedzenama no Atbildētājas par labu Tiesu administrācijai.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantā noteiktajam Atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[27]panta otro daļu tiesas spriedumu lietās par maza apmēra prasībām lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no šā likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 15., 41., 42., 92.-97.pantu, 189.-193., 195., 204.[1], 250.[18] , 250.[26] un 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību pilnībā.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "EuroPark Latvia", reģistrācijas Nr.40003553023, līgumsodu 167,87 EUR apmērā, kā arī tiesas izdevumus 75,84 EUR apmērā, kopā 243,71 EUR (divi simti četrdesmit trīs eiro un 71 cents). Samaksa veicama SIA "EuroPark Latvia", reģistrācijas Nr.40003553023, bankas kontā: AS „Swedbank", bankas kods: HABALV22, Konta Nr.LV87HABA0551000942455.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,48 EUR (četri eiro un 48 centi) apmērā par labu Tiesu administrācijai.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu Tiesu administrācijas labā, maksājumu apliecinoša dokumenta oriģinālu nekavējoties iesniegt Ogres rajona tiesas kancelejā Ogrē, Brīvības ielā 6, 3.stāvā, 301.kabinetā vai nosūtīt pa pastu Ogres rajona tiesai uz adresi Brīvības ielā 6, Ogrē, Ogres novadā, LV-5001, vai e pastu: ogre@tiesas.lv.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas (no 2017. gada 16. februāra) Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Ogres rajona tiesā.

Tiesnesis A. Naglis